

ת"פ 44694/10/18 - מדינת ישראל נגד דניאל יחזקאל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 44694-10-18 מדינת ישראל נ' יחזקאל

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1.

2. דניאל יחזקאל

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד אלברט זמנסקי

בשם נאשם 2: עו"ד ניר דוד

גזר דין - נאשם 2

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דינוי שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירה של **אספקת סם מסוכן**, לפי סעיפים 13א ו-19 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים) ובעבירה של **ניסיון לסחר בסם מסוכן**, לפי סעיפים 13א ו-19 לפקודה וסעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

2. במסגרת הסכמות הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן, תוך שהמאשימה הצהירה כי במידה והתסקיר יהיה חיובי ויעיד על הליך שיקומי אותו עבר הנאשם, היא תגביל את עתירתה העונשית ל-12 חודשי מאסר בפועל ו"רכיבים נלווים", כאשר ההגנה תהא חופשית בטיעוניה. המאשימה הסבירה שבבסיס הסדר הטיעון "קושי ראייתי מסוים".

3. כתב האישום הוגש במקור נגד נאשם נוסף (נאשם 1 בכתב האישום), שדינו נגזר זה מכבר והועמד על 26 חודשי מאסר, לאחר שהורשע ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן, אחת מהן (אישום 2) משותפת לו ולנאשם. ערעור שהוגש מטעם נאשם 1 נמחק בהמלצת בית המשפט [עפ"ג (מרכז) 14631-01-20 מיום 18.5.2020].

4. חלקו של הנאשם מופיע באישומים 2 ו-4 בכתב האישום המתוקן, כפי שיפורט להלן.

מפרט אישום 2 עולה שביום 30.7.2018 בשעה 07:45 פנה סוכן משטרת לנאשם 1 באמצעות יישומון טלגרם, שהינו יישומון העברת מסרים המאפשר שמירה על אנונימיות המשתמשים, ושאל אותו: "יש לך משהו טוב?". בתגובה הציע נאשם 1 לסוכן קוקאין ו-MDMA. משביקש הסוכן לרכוש קוקאין במשקל 10 גרם, סיכמו השניים על מקום מפגש לביצוע העסקה. בסמוך לשעה 13:45, נפגש נאשם 1 עם הסוכן. לאחר שנפגשו, מסר נאשם 1 לסוכן סם מסוכן מסוג MDMA, והסביר לו שעליהם לחכות לאדם נוסף שיביא להם את הסמים.

בהמשך הגיע הנאשם למקום, כשהוא נוהג ברכב מסוג וולבו. נאשם 1 שב לכיוון ביתו, לקח משקל שהיה באדנית בכניסה לבניין, הלך לעבר הרכב, נכנס והתיישב לצד הנאשם. הנאשם העביר לנאשם 1 סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל שאינו ידוע ונסע מהמקום. נאשם 1 חזר לסוכן והעביר לו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 9.2513 גרם נטו, וקיבל עבורו סך של 5,600 ₪.

5. מפרט אישום 4 עולה שבתאריך 25.6.2018 נכנס הסוכן באמצעות היישומון לקבוצה מסוימת המיועדת למכירת סם מסוכן מסוג קוקאין, ביקש לרכוש מאדם אחר סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 10 גרם, והשניים סיכמו על מקום העסקה. בהתאם לסיכום הגיע הסוכן למקום המפגש, שם פגש את הנאשם שאמר לו שהביא עמו 2 גרם בלבד, ולא 10 גרם כפי שסוכם, והסביר ש-8 גרם נרטבו. הנאשם ביקש מהסוכן להמתין על מנת שיביא לו סם נוסף, אולם הסוכן סירב להמתין ועזב את המקום.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנה לנסיבות ביצוע העבירות, לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, למדיניות הענישה הנוהגת, והדגיש את הצורך להילחם בתופעת הפצת הסמים המוסכנים, תוך העדפת שיקולי הגמול וההתרעה על פני שיקולי השיקום. בהינתן שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה "משמעותית ביותר", ביקש ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי הנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל לאירוע המפורט באישום 2, ומתחם עונשי הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר לאירוע המפורט באישום 4.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת (ת/1), בגינה ריצה עונש מאסר. עוד הפנה לתסקירי שירות המבחן, אותם כינה "שליליים ביותר", שהצביעו על נזקקות טיפולית ומנגד על העדר שיתוף פעולה מצד הנאשם, חרף הזדמנויות לא מעטות שניתנו לו, ועל המלצת שירות המבחן להטיל עליו ענישה קונקרטית ומציבת גבולות. לאחר שהפנה לפסיקה, ובכלל זה לעונשים שהוטלו על מעורבים באותה פרשיה, ובפרט על נאשם 1, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, קנס משמעותי, פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

7. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר דוד, שטען כל שניתן לזכות הנאשם, ביקש להיצמד לנסיבות ביצוע העבירות, ובכלל זה לחלקו של הנאשם בכל אחד מאירועים. אשר לאישום 2 טען שמדובר בעבירה של אספקה, כאשר לא ניתן לייחס

לנאשם שותפות עם נאשם 1 בהעדר יכולת לקבוע מה היה טיבה של אותה "אספקה", שלדבריו נעשתה על רקע חברי וללא תמורה כספית. עוד טען שלא ניתן לדעת האם כמות הקוקאין אותה סיפק הנאשם לנאשם 1 היא הכמות שהייתה חסרה לו לצורך מסירתה לסוכן, וכי הנאשם כלל לא היה מודע לביצוע עסקת הסחר בין נאשם 1 לסוכן. אשר לאישום 4, הזכיר שמדובר בעבירת ניסיון בלבד, בכמות קטנה, וביקש לאמץ את האבחנה שנעשתה בינו לבין נאשם 1 בגזר הדין שניתן בעניינו, כאשר לדבריו היה הנאשם שליח בלבד.

אשר לתסקירים שהתקבלו, נטען שהעובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית אין משמעותה החמרת מצבו של הנאשם, אלא שהדבר מונע, לכל היותר, את האפשרות להקל בעונשו. בהתייחס לתוכן התסקיר, הפנה ב"כ הנאשם לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, וטען שהעבירות בוצעו בהשראת אחיו, אותו ביקש הנאשם לרצות. לגישת ב"כ הנאשם "לא התבצעה עבירה פלילית של מכירה".

עוד ציין שהנאשם היה נתון במעצר בית מלא במשך כחצי שנה, ולאחר מכן במעצר בית לילי, מבלי שהפר את תנאי השחרור שנקבעו לו, ותהה לאיזו תכלית מבקשת המאשימה להטיל כיום על הנאשם עונש מאסר. עוד הוסיף שחוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן נבע מחוסר רצונו לעבור הליך טיפולי בקהילה סגורה, והוא אכן שמר על עצמו מבלי שנכנס לקהילה. לדבריו, הנאשם כן שיתף פעולה עם שירות המבחן "לתקופה ארוכה מאוד". כיום מבקש הנאשם להינשא לבת זוגו.

ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה ועד מאסר שירוצה בעבודות שירות בקשר לאישום השני, בהינתן, לדבריו, שמדובר ב-"אספקת סם לא בנסיבות סחר", ומתחם הנע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בקשר לאישום השני. בסופו של יום ביקש להטיל על הנאשם עונש כולל של מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, הביע צער על מעשיו, סיפר שהתיק מלווה אותו כבר שנתיים. בקשר לעבירה אמר: "אני לא קשור לפשע הזה, לאחי הגדול לדברים האלה אין לי קשר לזה, אני לא בדברים האלה", ובהמשך הבהיר "אני לא יודע מה עשיתי, אני לא משתמש בקוק. אני רק רציתי כסף". הנאשם סיפר שלפני כשנה וחצי ביקש להתארגן עם בת זוגו, אולם אמה הבהירה שהדבר יתאפשר רק לאחר שיסתיים התיק הפלילי. הנאשם סיפר שקרוב לשנה הוא עובד בקו חלוקה של מאפייה. בהתייחס לעברו הפלילי אמר: "בנוער זה היה שונה, הייתי במוסד סגור הכול היה שונה, זה היה כאילו כמו כפפה כזאת". לדברי הנאשם היום הוא לא מצוי בקשר עם אחיו הגדול.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. על מתחמי הענישה הנוגעים לעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין עמדתי באריכות במסגרת גזר הדין שניתן לנאשם 1, ולא מצאתי טעם לחזור על כל שנאמר שם, בפרט כאשר המתחמים שנקבעו לא שונו על ידי בית המשפט המחוזי בהליך הערעור. כל שנותר הוא לערוך את ההתאמות הנדרשות ולעמוד על ההבדלים בין שני הנאשמים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם. מאחר שאין מחלוקת בין הצדדים על כך שמדובר בשני אירועים נפרדים, ייקבע מתחם עונשי נפרד לכל אחד מהם.

10. בקצירת האומר אזכיר שהנאשם פגע בערך החברתי שעניינו שמירה על שלום הציבור, בריאותו ובטחונו. בהקשר זה יש להזכיר את הנזק הישיר והעקיף הנגרם למשתמשים ולציבור בכללותו ואת הנחיתות הברורה של בית המשפט העליון להחמיר בענישת סוחרי הסמים, בין אם מדובר בסוחרים הישירים, ובין אם מדובר במפיצי הסם הקשורים בצורות שונות לעבירות הסחר (ראו פסקאות 13-17 לגזר הדין של נאשם 1).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

11. אשר לעבירה באישום 2, נתתי דעתי לכך שנאשם 1 הוא שמכר בפועל את הסם לסוכן, לאחר שהנאשם סיפק לו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל שאינו ידוע. אכן, כפי שציין ב"כ הנאשם, ובצדק, לא ניתן ללמוד מעובדות כתב האישום שהנאשם סיפק לנאשם 1 את כל כמות הסם אותה מכר נאשם 1 לסוכן. לצד זאת, התקשיתי לקבל את יתר הטענות שנטענו בקשר לחלקו של הנאשם, תוך ניסיון לגמדו, עד כדי יצירת ניתוק מוחלט, בינו לבין עסקת הסמים שהתרחשה מתחת לאפו. כך, למשל, יש לדחות את הטענה כי מדובר ב"אספקה בין חברים" ש"לא בוצעה על רקע עברייני" ו"ללא תמורה". מעובדות כתב האישום, בהם הודה הנאשם, עולה שנאשם 1 סיכם עם הסוכן שימכור לו סם מסוכן משני סוגים שונים: קוקאין ו-MDMA, אולם הביא עמו לפגישה רק את ה-MDMA, תוך שהסביר לסוכן כי עליהם לחכות ל"אדם נוסף שיביא להם את הסמים". הנאשם הגיע למקום בו התקיימה עסקת הסמים, הביא עמו קוקאין, אותו מסר נאשם 1 לסוכן מיד לאחר מכן. יתכן שנאשם 1 החזיק בידיו חלק מכמות הקוקאין טרם הגעת הנאשם למקום ויתכן שהנאשם הביא עמו את כל כמות הקוקאין. ספק זה פועל כמובן לטובת הנאשם, אולם אין בכך כדי לנתק אותו מהמעגל העברייני. על כך יש להוסיף, שאין זה סביר שבמהלך עסקת סמים אותה ביצע נאשם 1, אירוע "מלחין" לכל הדעות עקב חששו של המוכר להיתפס, הגיע הנאשם סתם כך למקום וסיפק לסוכן קוקאין לצורך אחר.

מעבר לכך, גם אם לא צוינה בכתב האישום התמורה אותה קיבל הנאשם תמורת הקוקאין, הנאשם אישר במו פיו שהוא אינו צורך קוקאין וכי ביצע את העבירה על רקע כלכלי. מכאן, שכל טענה לפיה האספקה בוצעה "על רקע חברתי", הינה טענה מיתממת שיש לדחותה מכל וכל, ויש לקבוע שהעבירה בוצעה תוך שיתוף פעולה בין הנאשמים. במאמר מוסגר אציין שלא ברור האם הטענה שהנאשם מספק סמים מסוג קוקאין לחבריו על רקע חברי אכן משרתת אותו, או שמא היא "מחמירה" את מצבו ואת מעמדו כספק סמים. מכל מקום, מאחר שמצאתי לדחות את הטענה, אינני נדרש להרחיב בעניין. בשולי הדברים אציין שרמיזות נוספות שנטענו מטעם ההגנה לא בא זכרן בכתב האישום ועל כן אינני מוצא מקום להתייחס אליהן.

כאמור, בסופו של יום, מכר נאשם 1 לסוכן את ה-MDMA והקוקאין (במשקל 9.2513 גרם) תמורת 5,600 ₪.

12. אשר לעבירה באישום 4, אכן מדובר בעבירת ניסיון "בלבד", אולם, כזכור, ככל שהדבר נוגע לעונש, החוק אינו מבחין בין עבירת הניסיון לבין העבירה המוגמרת (סעיף 34ד לחוק העונשין). מעבר לכך, בחינת עובדות האירוע בהיבט המהותי, מובילה אף היא למסקנה שאין לתת משקל רב לטענה לפיה בסופו של יום לא התרחשה עבירה מוגמרת, שכן אי השלמת העבירה לא נבע מרצונו או ממעשיו של הנאשם, אלא נבע מבחירתו של הסוכן שלא להמתין במקום עד להגעת יתרת הסם. עוד יש להזכיר כי באירוע זה הנאשם נפגש ישירות עם הסוכן, זאת על אף שבשני האישומים הקשר הראשוני של הסוכן לא היה עם הנאשם, אלא עם אדם אחר (באישום 2 עם נאשם 1 ובאישום 4 עם אדם שזהותו אינה

ידועה).

מתחמי ענישה שנקבעו לגבי נאשמים נוספים בפרשיה והעונשים שהוטלו עליהם

13. מתחם העונש ההולם שנקבע בעניינו של נאשם 1 בקשר לאישום 2 (מכירת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של מעט פחות מ-10 גרם וסם מסוכן מסוג MDMA בכמות קטנה לסוכן משטרתי, כאשר הסוכן היה בקשר עם נאשם 1 וכאשר הנאשם שבפנינו הביא למקום, כאמור, לפחות חלק מהסם) הוא בין 12 ל-24 חודשים. נאשם 1 הורשע בשתי עבירות נוספות, לגביהן נקבע מתחם עונשי זהה, והוטל עליו כעונש עיקרי מאסר בפועל למשך 26 חודשים, זאת לאחר התחשבות בעברו הפלילי הנקי, תסקיר חיובי, נכות ממנה סובל ומצבו האישי.

14. בכתב אישום נוסף שהוגש במסגרת אותה פרשיה [ת"פ (ראשל"צ) 44427-10-18 מדינת ישראל נ' משה דרכי ואח'] נדון עניינם של ארבעה נאשמים. כיוון שעל נאשמים 1 ו-4 הוטלו עונשים במסגרת הסדר טיעון "סגור", נבחן את עניינם של נאשמים 2 ו-3.

בעניינו של נאשם 2 נקבעו שני מתחמים עונשיים. האחד, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בקשר לעבירת סחר בקוקאין במשקל של כ-10 גרם תמורת 5,500 ₪. השני, נע בין 3-7 חודשי מאסר בקשר לעבירה של סיוע לסחר בקוקאין במשקל 8 גרם, בנסיבות בהן חלקו של הנאשם התמצה בישיבה ברכב לצד מבצע העבירה העיקרי בזמן ביצועה, מבלי שפורט מה עשה בפועל במהלך העסקה. העונש העיקרי שנגזר על הנאשם היה 15 חודשי מאסר, בהתחשב בגילו (23), בהודאתו, בהיותו אב לילד ומפרנס עיקרי שעבד בחברת הסעות, בעברו הפלילי הכולל שני גמרי דין שלא בעבירות סמים, ובעובדה שהשתלב בהליך טיפולי שהופסק בהמשך. הנאשם ערער על גזר הדין, אולם חזר בו מערעורו בקשר לרכיב המאסר בפועל [עפ"ג (מרכז) 15880-12-19 ירין אביטן נ' מדינת ישראל (18.2.2020)].

לגבי נאשם 3, שאף מעשיו באירוע התמצו בישיבה ברכב ליד מבצע העבירה העיקרי, כאשר מעבר לכך חלקו באירוע לא היה ידוע, נקבע מתחם עונשי הנע בין 3-7 חודשים. על הנאשם הוטל עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, זאת בהתחשב בגילו (27), בעברו הפלילי, בעונשי מאסר אותם ריצה בגין הרשעות שלא מתחום הסמים, ובסירובו להשתלב בהליך טיפולי. לא הוגש ערעור על גזר הדין מטעם מי מהצדדים.

15. אף בת"פ (ראשל"צ) 44727-10-18 מדינת ישראל נ' בר מוזיין ואח' (6.10.2019), נקבע מתחם עונשי הנע בין 12-24 חודשי מאסר לגבי המבצע העיקרי שמכר 8 גרם קוקאין תמורת 5,500 ₪. על הנאשם הוטלו 13 חודשי מאסר כעונש עיקרי, בהתחשב בגילו (22), בהודאתו, בעברו הפלילי הנקי, ובהעדר המלצה טיפולית לגביו.

16. נוכח כל האמור, לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות, לחלקו של הנאשם בכל עבירה, למדיניות הענישה הנוהגת כפי שפורטה בגזר הדין בעניינו של נאשם 1 ובגזרי הדין של יתר הנאשמים בתיקים המקבילים, ובשים לב למתחמי הענישה שנקבעו בעניינם של יתר הנאשמים בפרשיה ולעונשים שהוטלו עליהם, אני קובע שמתחם העונש ההולם בקשר לאישום 2 ינוע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם בקשר לאישום 4 ינוע בין 8 ל-

18 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

17. הנאשם כבן 23, אולם חרף גילו הצעיר, אין זו הפעם הראשונה בה הועמד לדין. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת מבית משפט לנוער, שעניינה צירוף של לא פחות מ-8 תיקים פליליים שנפתחו נגדו בין השנים 2012-2104 בגין עבירות חמורות: שתי התפרצויות לדירות, פריצה לרכב, גניבות, שתי עבירות איומים, תקיפה, החזקת סכין ו-3 עבירות של הפרת הוראה חוקית. על הנאשם נגזר עונש מאסר של 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. הנאשם לא השלים תקופה זו, ונאלץ לרצות את רובה בין כתלי הכלא. עינינו הרואות, שעל אף שהנאשם טעם טעמו המר של בית האסורים, הדבר לא הרתיעו, והוא שב לבצע עבירות חמורות.

18. לזכות הנאשם יש לזקוף את הודאתו במיוחס לו ואת החרטה שהביע על מעשיו. הגם שהודאת הנאשם מלמדת על לקיחת אחריות מצדו, לא ניתן להתעלם מעמדת הקורבנות עליה הצביע שירות המבחן, שקיבלה חיזוק אף מדברי הנאשם בפניו.

עוד נתתי דעתי לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כמפורט בתסקירי שירות המבחן, ובכלל זה למצבה של אמו ולקשר הרופף עם אביו. מהתסקירים עולה שלאחיו הגדול, המנהל אורח חיים שולי השפעה על הנאשם, שמצדו נטה לרצות. מנגד, בדיוק לשם כך נבנו עבור הנאשם תכניות טיפוליות, אותן הוא לא השכיל לנצל לאורך השנים, כפי שנראה להלן.

19. בתחילת הדרך, עוד במסגרת ההליך המשפטי שהתנהל נגדו בתיק הנוער, שולב הנאשם בקבוצה טיפולית, ולאחר שנעצר פעם נוספת השתלב ב"בית זיו". בסיום תקופת פיקוח המעצר הומלץ לנאשם להמשיך את התהליך הטיפולי במסגרת ההוסטל, אולם הוא בחר להפסיקו בשל קשייו להיות רחוק מאמו.

20. גם במסגרת ההליך הנוכחי, לא נרתם הנאשם לערוך שינוי במצבו ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן היה חלקי ביותר. בתסקיר הראשון (מיום 20.3.2019), צוין שכבר בשלב הליך האבחון הגיע הנאשם רק לחלק קטן מבדיקות השתן אליהן זומן. לצד זאת, ובהתחשב בשלב הראשוני של הליך, התרשם שירות המבחן שהנאשם מגייס כוחות, על אף קשייו לערוך התבוננות פנימית על דפוסיו המכשילים, והמליץ לדחות את הדיון בעניינו למשך 3 חודשים.

ואולם, מהתסקיר השני (מיום 19.6.2019), עולה כי בתקופת הדחייה לא הגיע הנאשם לפגישות עם קצינת המבחן, נמנע ממסירת בדיקות שתן והפסיק להגיע לקבוצה הטיפולית הייעודית בה שולב במסגרת פיקוח המעצר. בהמשך, יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן, אולם שוב לא הגיע לפגישות אליהן זומן ולא מסר בדיקות שתן. בהמשך, על אף שהגיע לשירות המבחן ללא תאום, התקיימה עמו פגישה, במהלכה גילה קושי לווסת את התנהגותו ונטה לשיח תוקפני מילולית. במהלך הפגישה הוצע לנאשם להשתלב בקהילה טיפולית למכורים, נוכח הסיכון בהישארותו בסביבתו הקרובה, המהווה עבורו גורם סיכון. הנאשם שלל אפשרות זו. עוד נמסר כי בבדיקת שתן שמסר עלה חשד לזיוף תוצאות הבדיקה, לצד חשד לשימוש בקוקאין. בשים לב לאמור, סבר שירות המבחן כי כל מסגרת טיפולית שאינה כוללת קהילה

טיפול סגורה לא תוכל להפחית את הסיכון במצבו של הנאשם.

מתסקיר שלישי (מיום 30.12.2019), עולה שבמהלך תקופת דחייה נוספת, קיבל הנאשם אחריות על התנהגותו התוקפנית אל מול שירות המבחן, והביע נכונות לשתף פעולה בהליך הטיפול. ואולם, מלים לחוד ומעשים לחוד. קצינת המבחן פירטה באריכות את המועדים הרבים אליהם זומן הנאשם, הן לצורך קיום פגישות והן לצורך בדיקות שתן, אליהן לא התייצב, עד אשר בשלב מסוים ניתק קשר עם שירות המבחן. בשים לב להתנהלותו, לא נותר לשירות המבחן אלא לקבוע שהנאשם אינו בשל לעריכת שינוי במצבו, והמליץ להטיל עליו עונש קונקרטי ומציב גבול.

21. הנה כי כן, גם במסגרת ההליך הנוכחי קיבל הנאשם הזדמנויות למכביר לערוך שינוי במצבו, גם על חשבון הימשכות ההליכים ומתוך ידיעה שרבים מההליכים הטיפוליים אינם קלים, והנאשמים הנוטלים חלק בהם יודעים עליות ומורדות. מסיבה זו אין בחלוף הזמן כדי להשפיע במידה רבה על עונשו של הנאשם ובכוונתי לתת לשיקול זה משקל קטן בלבד.

מנגד נתתי דעתי לפרק הזמן בו ישב הנאשם במעצר בית בפיקוח, ולאחר מכן במעצר בית לילי.

22. בשולי הדברים אציין שיש לדחות את בקשת ב"כ הנאשם להסתפק בהטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, זאת משלושה טעמים השזורים זה בזה. האחד, חומרת המעשים אינה מצדיקה הטלת עונש מאסר לאחר מלבד עונש מאסר בפועל, בפרט כאשר אין בנמצא נימוקים לחריגה ממתחמי הענישה שנקבעו. בעניין זה נפסק אך לאחרונה שריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות הוא "פריווילגיה אשר בבסיסה עומדת תכלית שיקומית, וקיומה מותנה בעמידה בציפיות הנלוות לביצוע עבודות שירות" [רע"פ 5959/20 מחמוד באדוסי נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (3.9.2020)]. הנאשם לא עמד בציפיות השיקומיות שנתלו בו, וגם מטעם זה אינו זכאי ליהנות מהקלה בעונשו, עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל. השני, פגיעה אפשרית בשיקולי ההרתעה; השלישי, לנאשם ניתנה בעבר הזדמנות לרצות עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, בה לא עמד ועתה אין מקום להשית עליו עונש דומה, בפרט כאשר בפעם זו הורשע בביצוע עבירה חמורה יותר [ראו והשוו: רע"פ 8788/15 יונתן מור נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.12.2015)].

23. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, מצאתי שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי - תחתון של המתחמים העונשיים שנקבעו ולהטיל עליו עונש כולל.

בהתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם ובשים לב לעונש המאסר אותו עתיד לרצות, מצאתי להתחשב בגובה הקנס שיוטל עליו, ולהטיל עליו פסילה על תנאי חלף פסילה בפועל.

24. אינני מתעלם אף מהשלכות אפשריות הנובעות מריצוי עונש מאסר על הקשר של הנאשם עם בת זוגו. ואולם, כפי שנפסק לא אחת, כאשר מדובר בעבירות של סחר בסם מסוכן, גוברים שיקולי הגמול וההרתעה על השיקולים האישיים ועל נסיבותיו האישיות של הנאשם, קשות ככל שתהינה [ע"פ 7070/03 זניד נ' מדינת ישראל (5.9.2005)].

25. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים, בניכוי הימים בהם ישב במעצר בין תאריכים 10.10.2018-18.11.2018.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן הכליאה "ניצן", ביום 1.11.2020 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 10 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.11.2020, והיתרה עד ליום ה-1 לכל חודש שלאחריו. לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מידי. לבקשת הנאשם יקוזז הקנס מהפיקדון שהפקיד כתנאי לשחרור בתיקי המעצר. ניתן יהיה לקזז את הקנס רק לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר.

ד. התחייבות בסך 10,000 ש"ח להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר מביצוע עבירת פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ה. פסילה על תנאי מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע במשך שנתיים מיום שחרורו.

26. ההתחייבות והערבויות שנחתמו וכן הפיקדון שהופקד במסגרת הליכי המעצר ישמשו להבטחת התייצבותו של הנאשם לריצוי עונש המאסר. לאחר תחילת ריצוי עונש המאסר, ניתן יהיה לקזז את סכום הקנס כאשר היתרה תושב לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

היתרה תושב לנאשם באמצעות בא כוחו, בהתאם לפרטים שיימסרו.

27. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ. ככל שהדבר טרם נעשה, יפקיד הנאשם את דרכונו במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 21.9.2020.

28. ניתן בזאת צו כללי למוצגים. הסמים יושמדו.

29. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ח אלול תש"פ, 17 ספטמבר 2020, בנוכחות הצדדים.